

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Karolína Malá

Název práce: ERASMUS+: Proměna postojů, názorů a identity výměnných studentů

Oponent práce: Mgr. Bc. Miloš Zapletal, Ph.D.

Jazyková a stylistická úroveň práce: E

Odborná kvalita práce: E

Formální úroveň práce: B

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Bakalářská práce Karolíny Malé je přepracovanou verzí dříve obhajované práce, jež reflektuje autorčinu osobní zkušenost s výměnným studijním programem Erasmus. Tuto zkušenost Malá rozvádí směrem k otázce, jak studenta ovlivňuje absolvování tohoto programu v prostředí cizí kultury z hlediska proměn a upevňování kulturní identity, akulturace, adaptace atd. Práce je rozdělena do dvou hlavních částí. První podává přehled obecných vědomostí o programu Erasmus. Druhá část dokumentuje kvalitativní výzkum, založený na rozhovorech s vybranými studenty, kteří tento výměnný program absolvovali.

V posudku původní verze práce jsem navrhl její revizi.

Aktuální verze práce stále není úplně prosta ani pravopisných a stylistických chyb, ani konceptuálních a s nimi provázaných formulačních nepřesností (např. „psychického a pocitového vnímání“ na str. 50; záměna kvalitativního a kvantitativního výzkumu v prvním odstavci na str. 53; nechápu rovněž větu na téže str.: „Díky takovým směrníci [žádné směrnice nejsou v předchozím textu zmíněny] je důležité závěry a východiska aktuálního bádání považovat za propracované, hloubkové výsledky vycházející od konkrétní skupiny respondentů.“)

Přesto lze v aktuální verzi práce sledovat jistý pokrok vzhledem k verzi předchozí.

Základním problémem zpochybňujícím pravdivost této i mnoha jiných podobných sociologizujících prací je skutečnost, že obcházejí nejednoznačnost fundamentálních termínů-pojmů „identita“, „národ“, „Evropa“, „kultura“ apod., avšak pracují s nimi jako s hlavními empirickými indikátory (vyhýbají se zkrátka operacionalizaci pojmů), a následně pomocí těchto termínů-pojmů – bez nuancovanější diskursivní analýzy – interpretují získaná data a formulují závěry. Jakou výpovědní hodnotu má např. zjištění, že respondent XY tíhne k „evropské identitě“, když není zřejmé, zda vůbec, případně jak tento respondent daným pojmům rozumí? A jak může čtenáře obohatit obecnější zjištění, interpolované z několika takovýchto zjištění dílčích, když neví, co autor práce rozumí „evropskou identitou“?

K diskusi proto navrhuji otázku, proč autorka jaksi bezproblémově ztotožňuje „evropskou identitu“ s „multikulturálním prostředím“ (s. 41, 48 aj.) či dokonce „multikulturální identitou“ (s. 54). À propos, není sousloví „multikulturální identita“ protimluvem? V rozhovorech i v teoretické části se pracuje s dichotomií „multikulturální prostředí“ + evropská identita *versus* vlastní kultura + národní identita, což je po mém soudu dělení zavádějící, nepřipustně reduktivní a nedostatečně zdůvodněné.

Výsledné hodnocení:

Datum: 17. srpna 2020

podpis: